saaledes, at vi er i Stand til at faa en Overenskomst med Rusland, og da det danske Erhvervsliv virker under Forhold, som gør det i høj Grad ønskeligt at bidrage, hvad man evner, til at hjælpe Erhvervene, fordi Danmarks økonomiske Situation overfor Verden er i høj Grad uheldig, saa forstaar vi ikke, at man ikke fra alle Sider ønsker at benytte denne Lejlighed til at skaffe sig den Chance, som først aabnes i det Øjeblik, en Overenskomst med Rusland er afsluttet. Jeg tillader mig ogsaa ved denne Lejlighed at minde om, at der her i Tinget i Slutningen af 1921 blev vedtaget en Dagsorden, som opfordrede Regeringen til at optage Forhandlinger, saa snart Mulighed derfor var til Stede, og søge en Overenskomst med Rusland tilvejebragt, en Dagsorden, der blev stillet af det konservative Folkeparti, og jeg forstaar derfor, at Regeringen har følt sig forpligtet til, naar Lejligheden bød sig, at tage de Forhandlinger op og søge dem ført til Afslutning, saaledes som det nu er sket.

Vi stemmer derfor uden Hensyn til Følelser og Stemninger overfor en anden Art af Regeringsstyre end den, vi herhjemme kender, for den Bemyndigelse, som Regeringen kræver for at kunne ratificere Overenskomsten indenfor den angivne Frist. Vi stemmer derfor, fordi vi her sagligt er enige med Regeringen, uden Hensyn til politiske Uoverensstemmelser i øvrigt, og haaber, at den Vedtagelse, som jeg sikkert venter, i hvert Fald maa yde et Bidrag til Fremme af danske Erhvervsinteresser, som i Øjeblikket i saa høj Grad trænger til den Støtte, man er i Stand til at yde dem. Jeg ved ikke, om Sagen skal i Udvalg, men allerede paa det nuværende Stadium er jeg i Stand til for mit Partis Vedkommende at tilsige Ministeriet Støtte til Vedtagelse af den ønskede Bemyndigelse til Ratifikation af den omhandlede Overenskomst.

Fraenkel: Begge de ærede Medlemmer, som har udtalt sig før mig, har paa det stærkeste fralagt sig, at noget Følelsesmoment skulde være medbestemmende for deres Vedkommende med Hensyn til Vurderingen af dette Traktatudkast. Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at her udelukkende var Tale om Interesser. Det er mig lidt svært at se, hvad det er for Interesser, der gør det ærede socialdemokratiske Parti saa ivrigt efter at faa denne Traktat afsluttet, men det maa jo blive Partiets Sag. Nu skal jeg indrømme, at hvor berettigede end Følelser kan være ogsaa i dette Tilfælde, og hvor sikkert det end er, at de findes paa forskellige Hold ude i Befolkningen — for jeg er ganske overbevist om, at det i Grunden meget mindre er Interesser, som fører Socialdemokratiet saa stærkt frem ad den Vej, end netop Følelser, og ogsaa paa vor Side er der mange, imod hvis Følelser det strider at afslutte saadanne Traktater —, vil jeg her slutte mig til de to andre ærede Ordførere og sige, at vi kan ikke i dette Spørgsmaal have med Følelser at gøre. Hele Europa har, om jeg saa maa sige — Gud bedre det — fraskrevet sig Ret til at være følelsesfuld i Politik. Vi har set Armeniermyrderierne, hvor der blev nedsablet Mennesker i Hundredtusindvis, uden at Europa har rørt sig; og Spørgsmaal i den Anledning har været stillet til Folkenes Forbund, men heller ikke det har rørt paa sig. Vi saa Indmarchen i Belgien, og hvad dermed fulgte; og hvad har vi ikke set af Jødeforfølgelser i det gamle Rusland? Alt det har Europa stiltiende set paa, og derefter kan der ikke ved en handelspolitisk Overenskomst tages Standpunkt i Følelsen. Mit Parti gør det heller ikke. Vi gaar ud fra det, som det er naturligt at gaa ud fra, nemlig Beslutningen af 16. December 1921, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal læse op. Den lyder saaledes: „Idet Tinget tager Udenrigsministerens Meddelelser om de dansk-russiske Forhandlinger til Efterretning og udtaler, at det anser Fremme af danske økonomiske Interesser i Rusland for et vigtigt Maal for dansk Udenrigspolitik, og idet Tinget derhos udtaler Ønsket om, at ingen gunstig Lejlighed til Afslutning af en i saa Henseende virkelig betydningsfuld Overenskomst maa blive forsømt, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“ Saaledes lød det Forslag til Beslutning, som vi alle stemte for her i Tinget. Og de to Punkter, som det altsaa dèr gælder om at holde sig for Øje ved Spørgsmaalet om den nye Traktat, er, om den gunstige Lejlighed er benyttet, og om der virkelig er opnaaet noget betydningsfuldt for dansk Erhverv ved denne Overenskomst. Lejligheden, straks da Regeringen tog Initiativet, kan nu ikke kaldes for afgjort gunstig; for den Gang havde der for nylig — jeg tror, det var i November — fundet Regeringsskifte Sted i England; og som det jo er en bekendt Sag, var det netop Lloyd George, der var gaaet i Spidsen for denne Tilnærmelse af England overfor Rusland; og denne Tilnærmelse var jo i alleregentligste Forstand hans Politik. Han havde som den Situationspolitiker, han er, Gang efter Gang reddet sig fra en vanskelig Stilling ved at skabe en eller anden Situa-